

af en autorisationsordning, betyder det ikke, at man så vil have det flyttet ud til en hel masse andre områder. Det er efter vores opfattelse ikke nødvendigt, fordi det her er et særlig slem område, og det er derfor, det også er rimeligt at se på, om der netop inden for det område kan gøres noget særligt. Om det så lige bestemt skal være denne model, der er valgt, eller det skal være noget andet i denne her forbindelse, mener vi, at regeringen burde kigge nærmere på.

Det er rigtigt, at vi formentlig vedtager en lov, som vi har behandlet lige i dag, og som er fremsat af skatteministeren. Men når det drejer sig om det her felt på det her område, tror vi altså, der skal mere til, og derfor synes vi, at regeringen burde kigge mere positivt på dette beslutningsforslag, enten i den her form eller en variant i forhold til det her forslag.

Klaus Kjær (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Vi går ind for fri næring og handel, og en autorisationsordning på alle handels- og serviceområder ville være fuldstændig umulig at administrere og kontrollere. I forslaget er der jo netop ikke sat grænser for, hvilken form for virksomhed der skulle være omfattet af autorisationsordningen. Rengøringsområdet nævnes som et eksempel, men hvad med den landmand, som sælger æg fra stalddøren? Skal han også være autoriseret?

Den anden del af forslaget er om end endnu mere umuligt, nemlig at køber skulle kunne hæfte for eventuelle offentlige krav, der udspringer af de ydelser, som han har købt. Det vil i princippet sige, at en køber efter forslaget vil kunne komme til at hæfte for eksempelvis den skat, som sælgeren svingagtigt har unddraget sig. Forslaget er et grundlæggende brud på den retspraksis, som eksisterer her i landet.

Som nævnt i det foregående forslag, L 229, vil Dansk Folkeparti meget gerne medvirke til en øget kontrol og øget mulighed for straf i forbindelse med sort arbejde, men vi kan under ingen omstændigheder støtte det meget rabiate forslag fra Enhedslisten.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thorkild B. Fransgaard som ordfører.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Beslutningsforslaget her er om stop for sort rengøring. Ja, alle synes jo, at sort rengøring er no-

get, vi skal have afskaffet, og det synes Fremskridtspartiet også. Men midlerne til at gøre det med ser vi nok forskelligt på.

De midler, der er nævnt her i beslutningsforslaget, kan vi ikke støtte. En af betingelserne er, at en virksomhed skal til at have autorisation nu. Det kan ikke være rigtigt på det her område. Det kan det være på større områder, men på det lille område her kan det ikke være rigtigt. For at kunne få en sådan autorisation skal virksomheden dokumentere, at både bogføringsområdet og revisionsområdet osv. varetages på en betryggende måde. Det vil blive noget af et arbejde for hver enkelt virksomhed at skulle dokumentere det.

Som det er i dag, skal man jo i virksomhederne, i store såvel som små, dokumentere det her, for ellers så skal told- og skattekontrolløren, der kommer – og andre – nok gøre opmærksom på det, og det skal de selvfølgelig også.

En anden ting, jeg synes, der er endnu værre, er, at der nu skal indføres en ansvarsregel over for de mennesker, der modtager en ydelse. Det finder vi forkert. Det bliver jo umuligt for de mennesker, der modtager en ydelse, at sikre sig, at de ikke kommer i klemme på den måde. Så det finder vi ikke kan være rigtigt, og vi mener, det er imod de retsprincipper, der er gældende her i landet.

Der er kun en eneste måde, sort arbejde kan bekæmpes på, og det er at se på det enorme skattetryk, vi har her i det danske samfund. Det er sådan, at en almindelig arbejder, der går på arbejde fra morgen til aften, jo ved, når han går i gang, at de 70 pct. af, hvad han arbejder for at tjene hele dagen, skal han af med til det offentlige i skatter og afgifter. Det er selvfølgelig noget, han har i baghovedet – det har enhver arbejder, det kan man lige så godt sige – og for ham er jeg ikke sikker på, og det gælder de fleste, at det er kriminelt at lave et stykke sort arbejde, når man kommer hjem. Men selvfølgelig er det dét; det er noget, der siger sig selv. Men spørgsmålet er jo, om den arbejder ikke føler – det er grove udtryk – at det er lige så kriminelt, at det offentlige tillader sig at inddrage så meget af de penge, han nu tjener.

Dermed siger jeg ikke, at vi i Fremskridtspartiet synes, det er rigtigt, at der er nogen, der udfører sort arbejde, for det er det ikke. Vi skal alle bidrage her i samfundet. Enten vi tjener lidt eller meget, så må vi betale skat derefter. Men inden man farer for hårdt frem – og det synes